Germani, nordici, slavi și latini, toți pot să joace după regulile lui precise

Triumful sistemului W. M. în Europa

Se poate vorbi de un triumf al metodei WM în Europa? Iată o întrebare, la care se poate răspunde totuși afirmativ. Intr'adevăr, genialul sistem de joc pe care l-a imaginat Herbert Chapman și l-a inaugurat Arsenal, a învins toate piedicile și și-a făcut loc dovedindu-se din nord în sud și dela vest la est a fi cel mai bun.

Invenția lui — cea mai de seamă invenție din jocul de football — se datorează modificării legii de offde. Când posibilitățile de a scoate afară din joc au scăzut, s'a căutat un sistem de joc, care să prezinte cel mai mic risc, în apărare și s'a descoperit metoda în WM, care răspundea în același timp și preocupărilor de ordin ofensiv. Intr'adevăr, retragerea mijlocașului centru pe linia celor doi fundași asigura o apărare mai închisă dar și împingerea centrului atacant și a celor două extremi pe linia ultimului adversar reprezintă o idee cu certă valoare ofensivă.

Toate aceste lucruri au fost recunoscute valabile destul de curând în toată Europa. Metoda a fost adoptată însă și se mai discută și astăzi asupra utilității ei dintr'un motiv ispititor în formă dar foarte puțin consistent în fond..

Problemă de temperament?

Specialiștii continentali au legat de la început aplicarea metodei WM de temperament. S'a spus — și lucrul acesta a apărut inteligent — că sistemul imaginat de Champan este o creație strict anglo-saxonă și că el nu este posibil decât într'o echipă cu temperament anglo saxon, foarte deosebit de temperamentul echipelor continentale. Această opoziție a prins și sloganul a captivat spiritele cele mai critice și lucide ale fotballului continental.

Europenii și-au amintit însă destul de curând că împărțirea echipei de football în compartimeantele așa numite clasice constitue tot o metodă anglo-saxonă și că realizarea ei, care a părut tuturor ceva normal, nu a fost deloc stânjenită de temperament. Pentrucă a fost adoptată de toate țările și ea pare lucrul cel mai firesc din lume.

Această descoperire a deschis drumul pe continent metodei lui Herbert Chapman. Criticile inițiale au continuat însă să reziste și ele sunt reluate și azi cu mai mult sau mai puțină forță și constituesc și azi un obstacol serios în calea adoptării sistemului acesta. Dacă ele sunt însă variate ca formă, fondul lor este identic. Aplicarea sistemului lui Chapman este și astăzi legată de temperamentul echipei. Considerațiilor technice se opune realitatea etnică și aceasta mai constitue un argument serios.

Totuși, așa cum am remarcat la început, se poate vorbi de un triumf al metodei în Europa. Se poate vorbi de o victorie a ei asupra acestor obiecțiuni, care i-au barat atât timp drumul.

Intâi în Germania

Ea și-a făcut mai întâi loc în Germania. Dr. Otto Nerz, care nu a fost numai selecționeurul unic al echipei naționale germane ci și teoreticianul footballului german, a studiat metoda la Arsenal și a aplicat-o cu un succes net. Echipa națională a Reichului joacă astăzi după cel mai autentic WM și a arătat peste tot pe continent că o aplică cu destulă eleganță și deloc rigid.

S'a spus de către adversarii ei că acest succes se datorează unei identități de temperament și existenții unor mijlocași centri defensivi cu însușiri excepționale cum au fost Goldbrunner și Tibulski. Dar dr. Otto Nerv și mai apoi Joseph Herberger au încadrat în această metodă de joc oameni reprenzentativi ai școalei vieneze. Și dacă Szepan a fost interpretul ideal al rolului de inter în această metodă, nu este mai puțin adevărat că astăzi Hahnemann — jucător vienez crescut și format la autentica școală vieneză — este continuatorul lui Szepan și omul de bază al atacului german.

In nord și în sud-est

Sistemul în WM nu a triumfat însă numai în Germania, care are azi incontestabil cea mai bună echipă națională de pe continent. Victoria aceasta ar fi fost poate concludentă dar ca o încoronare a afirmației că metoda nu este legată de loc de variațiile de temperament, ea a fost adoptată și de footballul nordic al peninsulei scandinave.

Exponentul cel mai autorizat este fotballul suedez. Echipele de club și ca o consecință firească și echipa națională a Suediei joacă după metoda lui Herbert Chapman.

Adversarii ei, cari nu au renuntat la criticile bazate pe «nepotrivirea de caracter» pentru a spune astfel, nu au renunțat însă la luptă. S'a susținut cu toată seriozitatea că lucrul a fost posibil pentrucă temperamentul german și cel nordic se pretează la această metodă, care pune fantezia în lanțuri și șterge orice urmă de personalitate a jucătorului. Sistemul WM este un sistem de ordine rigidă și era normal — spuneau ei — să prindă la popoare cu un spirit de disciplină atât de desvoltat.

Istoria și-a luat însă obligația să-i desmintă repede. Sistemul WM și-a continuat marșul victorios și a cucerit și sud-estul continentului. După o luptă dramatică cu școala Europei Centrale, a cucerit footballul maghiar și pe cel jugoslav, care era un foarte bun elev al acestei școli. Vedetele recalcitrante au fost sacrificate și au fost promovați oameni noui, cari aveau ca principală însușire putința de a se adapta noui discipline.

Victorii surprinzătoare au venit apoi să consolideze poziția cucerită atât de greu și azi sistemul «nou» este stăpân. Sud estul este aproape în întregime supus pentrucă în ultimul timp presa bulgară discută favorabil adoptarea lui iar principalele echipe și federația bulgară caută antrenori în stare să împământenească această metodă și în Bulgaria.

Și latinii...

Dar victoria nu s'a mărginit numai la aceasta. Este mai desăvârșită. Teza «nepotrivirii de caracter» a fost înfrântă categoric prin adoptarea sistemului de către echipele latine.

Această esențială diserență de temperament, care a constituit ultimul bastion al adversarilor, a fost cucerită destul de ușor și surprinzător. Când temperamentul mediteranian a fost încadrat în regulile precise ale sistemului WM și s'a văzut că prin aceasta fantezia nu este eliminată din joc toată lumea a rămas, într'adevăr, surprinsă.

Prima țară latină, care l-a adoptat a fost Franța. Posedând în naturalizatul Jordan un mijlocaș centru defensiv de clasă, echipei naționale franceze i-a fost ușor să își găsească echilibrul în noua metodă.

Sistemul a fost introdus apoi și în România. Improvizând pe Colea Vâlcov un mijlocaș centru polițist și impunând o disciplină mai mult sau mai puțin rigidă, Platko a condus echipa Venusului la cucerirea campionatului. Performanța este cu atât mai importantă cu cât a fost realizată cu oameni fără clasă superioară.

Insfârșit, sistemul a fost introdus și în Italia. L-a inaugurat Genova, care a înregistrat de pe urma lui și victorii răsunătoare dar și desilizii. In cele din urmă a renunțat dar inițiativa ei a făcut școală. Metoda în WM a fost adoptată și de alte echipe și actualmente presa italiană de specialitate discută împărțită și pasionat utilitatea ei. Ea are, desigur, și susținători subtili dar și adversari înverșunați, cari nu contenesc în descoperirea de defecte și argumente contrarii.

Ceea ce este demonstrată și recunoscut de toată lumea este faptul esențial că temperamentul nu constitue un obstacol prin urmare nici un argument valabil. Germani, nordici, slavi, latini toți au arătat că pot juca foarte bine după metoda WM și aceasta este cel mai important în drumul ei spre victorie.

PETRE STEINBACH

De vorbă cu d. Haralambie Ionescu cel mai activ președinte de regiune din acest an

Una dintre cele mai harnice regiuni în acest an, a fost regiunea de Innot Muntenia, care desavantajată de timp material și evenimentele internaționale a reușit prin bună înțelegere și muncă neprecupețită, să dea rezultate neașteptate de bune.

Iată ce ne spune președintele acestei vrednice regiuni d. Haralambie Ionescu ce face parte din falanga tinerilor conducători:

«Luând conducerea Regiunei de Innot-Muntenia, în primăvara acestui an, deși am avut de întâmpinat numeroase greutăți inerente actualului război, am reușit mulțumita concursului dat de către neobosiții mei colaboratori, și al F. R. S. A. în frunte cu d. Maior Mircea Bărzescu, Victor Cantina și Robert Hettasch, să obțiu rezultate neașteptate de bune, mai ales în ceeace privește școalele de copii.

Strandurile deschizându-se târziu, din pricina măsurilor impuse de apărarea antiaeriană și având la dispoziție prea puțin timp, am fost nevoiți a renunta la o parte din programul întocmit, îndreptându-ne privirile asupra tineretului. Profitând de organizarea coloniilor de vară de către Primăriile de Secoare la bazinele din Capitală, am înființat un număr de patru școli de innot, frecventând în două serii de 1145 copii băeți și fete, dintre care 850 au fost inițiați în tainele înotului.

Instructori de innot au dovedit cu acest prilej o bună pregătire profesională și pentru modul cum au înțeles să-și facă datoria, le aduc mulțumirile mele.

Rezultatele technice ale concursurilor din acest an sunt îndeajuns de cunoscute; remarc numai faptul destul de important că au fost realizate de un unumăr restrâns de înnotători, în majoritate tineri, cari au isbutit deși sezonul scurt nu le-a permis un antrenament suficient să se ridice la înălțimea strădanilor depuse, obținând timpuri ce marchează un simțitor progres față de trecut.

Un început bun s'a făcut astfel rezervând natației o nebănuită înflorire și importanță pe care o merită:

Pentru proposirea acestui sport se cere însă a urma linia trasată cu atâtea greutăți și a nu pierde timp prețios cu zadarnice experiențe.

Difuzarea înnotului în păturile largi ale populației, trebuie să fie grija de căpetenie a celor ce conduce destinele natației — școlile de innot așa cum au fost creiate dar răspândite în tot cuprinsul țării — vor forma cu ajutorul instructorilor misionari pregătiți de F. R. S. A. pepinierile de unde se vor recruta generațiile de înnotători, chemați să stabilească performanțe din ce în ce mai valoroase, ridicând astfel prestigiul natației românești.

Continuarea și intensificare acti-

Haralambie Ionescu

vității în acest domeniu al Federației, întrucât constitue o politică de prevedere socială și pregătire națională a tineretului.

Vremurile prin care treceam ne-au dovedit cu prisosință că avem nevoie de resursele sufletești și fizice ale tuturora.

Cu altfel de președinți la celelalte regiuni din toate ramurile sportive, sportul românesc va progresa în curând, ridicându-se la nivelul dorit de toți.

— Fyb —

Cazul „Iolanda Stanimir"

Cunoscuta și talentata jucătoare de ping-pong Iolanda Stanimir a semnat pentru clubul Radu Vodă. Un fapt care a adus multă bucurie în familia clubului «Negru-verde», dar și multă tristețe în rândurile foștilor ei colegi și colege.

Amintim cititorilor că, Iolanda Stanimir fostă jucătoare a Prahovei a concurat anul trecut sub culorile A.C.T.-ului. A luat parte la campionatele regionale și a ieșit chiar campioană.

La «Naționale» prezentându-se bolnavă a pierdut de justețe în fața campioanei naționale Rodica Riegler. Aceasta este activitatea în domeniul tennisului de masă a fostei eleve dela Notre-Dame.

Nu vrem să afirmăm că I. Stanimir a făcu rău din punct de vedere sportiv, atunci când a semnat pentru R. Vodă. Nu... Dar ne întrebăm pentru ce a părăsit gruparea A.C.T. Ce a determinat-o să facă acest gest care a înourat fețele A.C.T-iștilor?

Pentru ce a plecat dela clubul în care cunoscuse primele satisfacții morale în domeniul sportiv. Primele bucurii ale unei victorii sportive. Nu a simțit nimic pentru clubul care o îndrăgise atât de mult? Iolanda nu era numai o simplă jucătoare a clubului părăsit de ea. Era «copilul răsfățat» al camarazilor ei. Cu cât entuziasm o primeau A.C.T-iștii la antrenamentele pe care le făcea cu mare greutate atunci când scăpa din cetatea pensionului Notre-Dame. In ea erau îndreptate speranțele A.C.TO-iștilor la concursuri, așteptând dela ea, ca o mântuire, victoria, care salva onoarea clubului.

Acum toate acestea au trecut în lumea amintirilor. Nu le vor mai întâlni niciodată îndurerații A.C.T.-iști. Dece?... Pentrucă «idolul» lor a semnat pentru o altă grupare.

Și ne întrebăm iarăși dece? Și alt răspuns nu ni-l putem imagina decât că un Adonis al clubului verde-negru a însângerat inima curată de copilă ce a părăsit de curând băncile școalei. Să nu te superi, Iolanda, de ceeace afirmăm mai sus. Adu-ți aminte când spuneai: «**La orice club m'aș duce numai la R.-Vodă nu.** Te înțelegem Iolando, numai săgețile unui Adonis pot să te facă să uiți ceeace ai spus odată.

Dar nu te-ai înșelat oare pe tine însuți atunci când ai semnat pentru noul tău club, în care îți dorim aceleași succese ca și acolo de unde ai plecat? Nu te-a mustrat conștiința când ți-ai văzut iscălitura pe foaia de legitimări? Nu?... Atunci poate că aceste rânduri, citindu-le îți vor aminti de trecutul tău sportiv și ...poate te vor face să suferi așa cum suferă cei cari i-ai părăsit!

NEAGU GH.

Știri diverse

— *Atletul «Viforului Dacia»* Dumitru Tălmaciu, *deține și în acest an numele de «Mâncătorul de recorduri». El a stabilit în acest an nu mai puțin de opt recorduri naționale.*

Multe înainte Ţucă.

— Dan Ioniță *va activa la anul în cadrele clubului V. Dacia.*

— Moina *și* Coracu *vor să se legitimeze la Viforul Dacia.*

Antibes

— Cetatea mușchilor —

Prezentare: S. Bonifaciu

In sudul Franței, pe țărmul însorit al Mediteranei, se află, nu departe de Nisa, orașul care adăpostește una dintre cele mai mari instituții sportive franceze: Antibes.

Climatul blând, aerul curat al Alpilor maritimi care înaintează până în apele Mediteranei, au făcut să se întemeieze aici „Colegiul național al instructorilor și atleților".

Cum funcționează acest colegiu, ce program are? Răspunsul la aceste întrebări va surprinde, poate pe mulți și aceasta fiindcă mai toți suntem îndreptățiți să credem că toată activitatae acstui institut s'ar rezuma la antrenamentul, la punerea în formă a câtorva campioni sau „speranțe", care se află la Antibes în calitate de elevi-instructori. In realitate, funcțiunile colegiului sunt mult mai numeroase și altele decât cele înșiruite mai sus.

Intr'adevăr, nici-o minte serioasă nu poate pretinde atleților francezi un „supraantrenament", acum, când nu este prevăzută nici-o întâlnire internațională de atletism.

Sportul francez are, dealtfel, alte îndatoriri mai mult decât necesare; îndatoriri care nu pot fi îndeplinite decât printr'un întreg ansamblu de grabnice realizări. Aceste realizări se pot rezuma astfel:

Organizarea perfectă a sportului francez, ușurarea posibilităților de antrenament pepntru atleții de elită, recrutarea continuă de tineri cu vădite aptitudini pentru sport, formarea de antrenori experimentați și creiarea de terenuri de sport accesibile tuturor tinerilor.

Numai când toate aceste proecte vor păși pragul realizărilor în toată Franța, deabia atunci se va putea trece la pregătirea intensivă a atleților.

Noțiuni atletice

Deocamdată, la Antibes, se caută să se predea tuturor instructorilor și elevilor-instructori noțiunile precise cu privirea la practicarea alergărilor (sprint, demi-fond, fond). Pe lângă aceasta, antrenorul național trebue să-i ferească pe instructori de acele inovații fanteziste proprii care nu fac decât să dăuneze atletismului. Se mai predau, apoi, principii de construcție și întreținere a terenurilor de sport, în general și a celor de atletism în special.

Programul este complectat, în fine, cu elemente din istoria sportivă universală și franceză.

In clipele de răgaz «colegienii» confecționează materialele sportive cu care urmează să fie înzestrate stadioanele comunale.

Elevii-instructori, care termină cursul de atletism, dispun de o oră pe zi pentru antrenamentul personal, întocmai ca sportivi veniți aici pentru perfecționarea sau pentru menținerea condiției fizice, cum este cazul campionului de box, Marcel Cerdan sau al atleților Berthand, Hansenne, Chypre ș. a.

Conducerea acestui colegiu o are antrenorul național Alfred Spitzer cu o activtiate de aproape patru decenii în domeniul atletismului și sportului deci și cu o bogată experiență în această direcțiune. Iată declarațiile făcute de Alfred Spitzer, într'un cerc de gazetari sportivi, cu privire la activitatea sa la acest colegiu:

«Dorința mea este să pot forma, cât mai repede posibil, instructori care la rândul lor să poată învăța pe tineri și copii elementele alergărilor așa cum trebuesc practicate pentru a obține un maximum de randament. Numai când întreg ansamblul tineretului nostru va primi o instrucție sportivă rațională, numai atunci vom avea dreptul să sperăm că vom găsi, în mare număr, elemente de elită pentru toate domeniile sportive».

Ceiace face Alfred Spitzer pentru alergări, fac și ceilalți antrenori, în acelaș spirit, pentru celelalte ramuri spotive. Astfel, Pierre Ramadier se ocupă de săriturile cu prăjina, în calitate de fost campion la această probă. Profesorul Dupoirau se ocupă cu inițierea tinerilor în arta scrimei. Robert Goix, fost campion al Franței pe 1.500 m. este pe punctul de a deveni unul din cei mai buni antrenori ai atletismului francez. Nu trebuesc uitați nici: P. Winter, Le Harvic, Wintouski, care se ocupă cu antrenamentul tinerilor în celelalte sporturi, după cum nu trebue uitat nici celebrul boxeur Milon Pladner, care a devenit un excelent maseur al colegiului.

De Crăciun la Cinema „Tineretului" fost Elyse

Capul sus, Ioane

Un film al tinereții: „Generația care vine"

Studiourile berlineze trimit României îndată după Crăciun un film care va face senzație în rândurile studențimii, și tinerilor de pretutindeni. E vorba de filmul foarte reușit al regisorului consacrat Viktor de Kowa: „Generația de mâine" care în Germania poartă titlul: Kopf hoch Iohannes!" (Capul sus, Ioane!).

In acest film domină tineretea.

Tineretul german așa cum își primește educația sub regimul național socialist-Hitlerist, și așa cum marele filosof al Germaniei Friederich Nietzschhe, a spus în vestita lui carte: „astfel grăi Zarathustra":

— Vă îndemn nu la muncă, ci la luptă. Vă îndemn nu la pace, ci la biruință. Munca voastră să fie o luptă, pacea voastră să fie o biruință.

Astfel s'a ajuns în Germania ca tineretul să fie purtătorul însuflețit al acelor idei înflăcărate, ca fiecare tânăr să contribuie și să colaboreze la construcția viitorului națiunii și să poarte răspunderea misiunii celei mari ce o are națiunea întreagă.

In filmul: „Capul sus, Ioane!" se arată cum fiul unui mare proprietar agrar, după divorțul acestuia de soția lui, pleacă în America de Sud la mama sa să-și primească o creștere bună. Dar mama lui moare în America și sora mamei îl aduce înapoi în Germania la tatăl lui. Tânărul Ioan trăise în America în cel mai mare lux și nu simte nici o legătură sufletească cu tatăl lui, care îl înscrie într'un institut de învățământ cu internat. Dar tânărul nu se poate adapta vieții de camaraderie. Așa cum a rămas un izolat și o fire glacială față de părintele său, așa își arată rezerva și natura lui antisocială față de noui lui educatori ca și de noui lui colegi. Un singur profesor găsește calea la inima acestui tânăr, prin muzică. Acesta a simțit că în tânărul reîntors din America există totuși un sâmbure bun și încearcă experiența de a-i încredința conducerea micei orchestre școlare. Și iată că vedem că se produce și un incident supărător. Mai vine un băiat din satul unde tatăl tânărului își are moșia, băiatul Panse care este o fire timidă, sfioasă și e copleșit de amintirea tristă când și-a văzut frățiorul înnecându-se în lacul din sat. Deaceea îl apucă groaza când e invitat să se scalde și el ca și colegii lui. Tânărul Ioan vrea să-l invețe pe Panse să înnoate. Incercarea însă dă greș fiindcă un șoc nervos îl cuprinde pe Panse și e în primejdie între viață și moarte Pentru indisciplina lui, tânărul Ioan este sancționat. Impresionantă este scena când tânărul Ioan șade lângă patul băiatului bolnav și ceeace nu i-a reușit consiliului de medici, îi reușește tânărului Ioan, anume să-i redea calmul și liniștea sufletească copilului bolnav, care adoarme și somnul lung îl salvează dela moarte. In acelaș moment însă jos în grădina Institutului colegii lui Ioan' îi cântă la fereastră: Capul sus, Ioane! Profesorii află de purtarea excelentă a lui Ioan, îl iartă de pedeapsă și-și continuă studiile. Pleacă apoi acasă unde invită pe sora mamei sale moarte la moșie. Se înfiripează o prietenie bună între tatăl lui și mătușa lui. Nunta se face. Tatăl și fiul sunt mulțumiți.

Este un film foarte reușit al tineretei și actori consacrați joacă în acest film, între cari vestita Dorothea Wieck, Otto Gebuhr, Albrecht Schoenhals și peste 200 de tineri.

SKYUL ROMANESC IN PLINA ORGANIZARE

Intr'o epocă de griji și neliniști, cu toată greutatea procurării materialelor și transportul alimentelor federația de ski și turism a organizat a doua școală de instructori

Cu toate piedicile întâmpinate s'au putut deschide cursurile școalei cu un număr record de elevi. Spunem record deoarece dată fiind situația, mulți dintre skieuri noștri buni au fost nevoiți să lipsească. Cei treizeci și șapte de participanți socotind și fetele, au urmat timp de șapte zile cursurile predate de priceputii instructori.

Scurta durată a școalei nu a diminuat importanța realizărilor. Programul a fost astfel întocmit încât tehnica și practica au fost predate paralel și însoțite de teorie și pedagogie.

Funcționarea s'a făcut perfect datorită grijei depuse de organizatori. Elevii au avut masă excelentă, iar dormitoarele le-au oferit un confort neașteptat.

In asemenea condițiuni cursurile și-au atins scopul cu multă ușurință, elevii dându-și osteneala să satisfacă în totul pe instructori.

REZULTATE

Ca la toate sfârșiturile de școală ne întrebăm care a fost rezultatul Răspunsul vine de data aceasta hotărît: cel mai bun! Și într'adevăr așa este. Cei 21 de ajutori de instructori brevetați de federație acum o săptămână, reprezintă o sporire foarte mare a cadrelor noastre de profesori de ski, lucru care va contribui enorm la ridicarea clasei sportului alb și la formarea nouilor cadre.

CENTRU DE POPULARIZARE

Federația sporturilo de munte a

(Continuare în pag. 7-a)